

Lovforslag fra de moderates Side, saa var det, fordi man med Valgene for Øje vilde sikre sig i alt Fald nogen Assistance fra Højre. Naa, det kan nok være, at der har været saadanne Tanker bag ved, det ved jeg ikke, mig vedkommer det i alt Fald ikke. Men naar man lige saa haardnakket fra den anden Side siger: Vi ville kun have dette Lovforslag, som det er, mon det saa ikke er, fordi de derigennem ville vise sig elskværdige over for Højre, for at Højre ikke skal slaa sig sammen med de moderate ved Valgene? Jeg ved ikke, om det er Tilfældet, men det kan være, der er noget af det paa begge Sider. Hvis imidlertid denne Storpolitik er en Kendsgerning, saa er den, for saa vidt den er en Kendsgerning, en meget sørgelig Ting for Landarbejderne; thi det er dem, det gaar ud over, naar man fra begge Sider laver Storpolitik. Saa vidt min Magt rækker — den rækker forfærdelig lidt — vil jeg imidlertid gøre, hvad jeg kan, for at Landarbejderne ikke skulle lide under et saadant storpolitisk Klikeregimente. Man tør vel ikke haabe, at der vil ske noget her ved anden Behandling — dertil synes Tropperne at være alt for vel indøksererede til nu at kunne frigøre sig — men jeg vil saa haabe, at i alt Fald en Del maa faa Betæneligheder inden 3dje Behandling, og i saa Fald gaar det ogsaa nok op for et Flertal, thi er der blot to, der ikke ville være med, kommer nok hele Resten med. Jeg vil altsaa haabe, at i det mindste en Del vil faa Betæneligheder og sige: Skulle vi ikke i de Folks Navn, som vi ellers prale af at have Kærlighed til, søge en Forhandling med de Folk, der have stillet Ændringsforslag? Hvis der er noget deri, som vi have noget mod, saa kunne vi maaske faa det ændret i den Retning, vi ønske. Jeg tror, at det vilde være formaalstjenligt, om man dog kunde blive enig om en eller anden Form, hvorved Landarbejderne kunde blive i alt Fald nogenlunde ligestillede med andre Arbejdere. Det er jo saaledes, og det har sørgeligvis altid været saaledes, at det stedse har været Hovedsagen for de regerende at skabe privilegerede Samfundslag. Ved Skoleloven vil man gøre Lærerne til en privilegeret Stand, og ved denne Lov vil man gøre en hel Del Arbejdere privilegerede fremfor andre. Det have de regerende altid kunnet bruge. Netop dermed have de kunnet slaa den demokratiske Opposition ned. Jeg er vis paa, at dette Tilfælde her ikke er noget Tilfælde — det er i alt Fald et Tilfælde,

der ser ud som en Tanke — naar man ser denne Regering, der sikkert repræsenterer de mest bureaukratiske Elementer i vort Land, komme netop med en Ulykkesforsikringslov og en Skolelov, saaledes som de her foreligge. Jeg vil dog henstille til de Herrer af Reformpartiet ikke at gaa alt for langt ad den Vej, thi saa vilde ikke blot Vælgerne blive misfornøjede — det var ikke det værste, thi da kunde der maaske komme andre herind i Stedet, der vare nok saa gode — men de vilde sely blive snydte. De Folk, de nu entrere med, ville snyde dem tilsidst! Det pleje de at gøre!

Formanden (Sofus Høgsbro): Det ærede Medlems almindelige og vel personlige Bemærkninger passe ikke til denne Forhandling, hvor der kun skal tales om Lovforslagets Paragraffer og de stillede Ændringsforslag.

J. C. Christensen: Jeg har ikke meget at føje til, hvad jeg før udtalte; thi den Kritik, der blev rettet mod mine Indvendinger, bestod jo væsentlig i, at var der noget at rette i Ændringsforslagene, kunde det jo ske inden 3dje Behandling. Jeg skal om lidt komme ind derpaa, men jeg nødsages dog til først at gøre et Par Bemærkninger angaaende de Udtalelser, der ere faldne om trufne Aftaler. Det har hidtil været Skik her paa Rigsdagen, at naar man gav sit Ord, blev man, navnlig i personlige Ting, troet paa sit Ord. Jeg har altid for mit Vedkommende været villig til at tro ærede Medlemmer, naar de afgave en Erklæring om personlige Forhold, og jeg har ogsaa altid fundet Tiltro fra anden Side, naar jeg sagde noget saadant. Jeg har nu sagt, at jeg ikke har ført nogen som helst Samtale med Lands tinget eller Regeringen om at føre denne Lov igennem, og at jeg ikke heller har hørt, at der af noget Medlem af Partiet er truffet nogen Aftale eller har fundet nogen Samtale Sted om at føre denne Lov igennem. Jeg har gjort Regning paa, at naar jeg sagde dette, mit Ord da stod til Troende her i Salen. Saaledes har det jo været hidtil. Men nu synes der jo at skulle indføres en ny Skik. Uagtet dette er erklæret af mig og ogsaa af det ærede Medlem for Aalborg (Bramsen), staar man dog frem og paastaar, at der foreligger bindende Aftaler. Om den Maade, man nu staar frem paa, skal jeg for øvrigt ikke tale; jeg tror, at den tilstrækkeligt karakteriserer de Folk, der anvende den. Jeg